

2026/1435

29.6.2026

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2026/1435

av den 26 juni 2026

om nationella bestämmelser om förstörelse av osålda produkter som anmälts av Republiken Frankrike

[delgivet med nr C(2026) 4364]

(Endast den franska texten är giltig)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.6, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND OCH FÖRFARANDE

- (1) Genom skrivelser av den 28 november och den 26 december 2025 anmälde Frankrike till kommissionen, i enlighet med artikel 114.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) sin önskan att behålla nationella bestämmelser i den franska miljölagen avseende förstörelse av osålda produkter. Dessa nationella bestämmelser skiljer sig från Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 ⁽¹⁾.

1. UNIONSLAGSTIFTNINGEN

1.1. Artikel 114.4 och 114.6 i EUF-fördraget

- (2) I artikel 114.4 i EUF-fördraget föreskrivs det att "[o]m en medlemsstat, efter det att Europaparlamentet och rådet, rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd, anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, ska den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem".
- (3) Enligt artikel 114.6 i EUF-fördraget ska kommissionen inom sex månader efter en sådan anmälan godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat om dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt om de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

1.2. Förordning (EU) 2024/1781

- (4) I förordning (EU) 2024/1781 fastställs bland annat reglerna för förstörelse av osålda konsumentprodukter. Där definieras "förstörelse" som följande: att avsiktligt skada eller kassera en produkt som avfall, med undantag för kassering i det enda syftet att leverera den kasserade produkten för förberedelse för återanvändning, inbegripet rekonditionering eller återtillverkning. Enligt den förordningen betraktas materialåtervinning som förstörelse.
- (5) I artikel 25.1 i förordning (EU) 1/1781 föreskrivs att förstörelse av osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII är förbjuden för stora företag från och med den 19 juli 2026 och för medelstora företag från och med den 19 juli 2030. Förbudet gäller inte mikroföretag och små företag. I bilaga VII förtecknas kläder, tillbehör till kläder och skodon. Kommissionen får anta delegerade akter för att lägga till nya produktkategorier i förteckningen i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781.
- (6) Enligt skäl 59 i förordning (EU) 2024/1781 bör medlemsstaterna inte hindras från att införa eller behålla nationella åtgärder när det gäller förstörelse av osålda konsumentprodukter för produkter som inte omfattas av förbudet enligt denna förordning, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med unionsrätten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

2. ANMÄLDA NATIONELLA BESTÄMMELSER

- (7) De nationella bestämmelser som Frankrike anmält finns i artikel L.541–15-8 i den franska miljölagen. Dessa bestämmelser föreskriver att producenter, importörer eller distributörer av icke-livsmedelsprodukter avsedda för försäljning måste återvinna, i synnerhet genom donation av grundläggande förnödenheter till organisationer som bekämpar utsatthet och till strukturer inom den sociala och solidariska ekonomin vilka godkänts som "entreprise solidaire d'utilité sociale" enligt definitionen i artikel L. 3332-17-1 i arbetslagen, förbereda återanvändning eller materialåtervinna sina osålda produkter, i enlighet med den hierarki av hanteringsmetoder som avses i artikel L. 541-1 i den lagen.
- (8) Frankrike avser att fortsätta tillämpa de nationella bestämmelserna på alla företag när det gäller produktgrupper som inte förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 och som därmed inte omfattas av förbudet mot förstörelse av osålda konsumentprodukter.
- (9) Dessutom avser Frankrike, när det gäller produkter som förtecknas i bilaga VII till förordning 2024/1781, att fortsätta tillämpa sina nationella bestämmelser på medelstora företag till och med den 19 juli 2030, så att de skyldigheter som redan gäller i Frankrike för den typen av ekonomiska aktörer fortsätter att tillämpas utan avbrott till dess att skyldigheterna enligt förordning (EU) 2024/1781 börjar gälla för dem.
- (10) I detta sammanhang meddelade Frankrike också kommissionen sin avsikt att ändra miljölagen för att anpassa de nationella reglerna för osålda konsumentprodukter som omfattas av bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 till kraven i den förordningen, i synnerhet när det gäller vad som ska betraktas som "förstörelse" enligt den förordningen och undantaget för mikroföretag och små företag. Enligt Frankrike lades ett lagförslag om detta (med olika bestämmelser för anpassning till unionsrätten – DDADUE) fram för ministerrådet den 10 november 2025. Kommissionen konstaterar att denna ändring fortfarande inte har antagits. Enligt den uppdatering som Frankrike tillhandahöll den 8 juni 2026 antogs ändringen av senaten i februari 2026 och överlämnades till nationalförsamlingen där den skulle behandlas under de kommande månaderna.
- (11) Detta beslut påverkar inte eventuella bedömningar som kommissionen kan komma att göra av Frankrikes fullgörande av sina skyldigheter enligt fördragen när det gäller tillämpningen av förordning (EU) 2024/1781.

3. FÖRFARANDE

- (12) Efter Frankrikes anmälan underrättade kommissionen i en skrivelse av den 4 februari 2026 de övriga medlemsstaterna om anmälan och gav dem möjlighet att lämna synpunkter på denna inom 30 dagar. Litauen inkom med synpunkter den 4 mars 2026. Litauen ifrågasatte om upprätthållandet av strängare nationella åtgärder på det här området var förenligt med proportionalitetsprincipen och nödvändighetsprincipen och ansåg att det kunde påverka den inre marknadens integritet. Skälet var att sådana åtgärder kan skapa ytterligare administrativa och finansiella bördor för företag, medföra rättsosäkerhet vad gäller ansvar och mekanismer för kontroll av efterlevnad och snedvridda konkurrensvillkoren mellan medlemsstaterna. Därför stödde Litauen inte Frankrikes begäran.
- (13) Kommissionen offentliggjorde också ett meddelande om Frankrikes anmälan i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ för att upplysa berörda parter om Frankrikes nationella bestämmelser och om de skäl som anfördes för begäran. Inga synpunkter på anmälan inkom.

II. BEDÖMNING

1. TILLÅTLIGHET

- (14) Enligt artikel 114.4 och 114.6 i EUF-fördraget får en medlemsstat efter antagandet av en harmoniseringsåtgärd behålla sina strängare nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 i EUF-fördraget eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, om dessa nationella bestämmelser anmäls till kommissionen och om kommissionen godkänner dem.

⁽²⁾ Anmälan enligt artikel 114.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – Tillstånd att behålla nationella bestämmelser som är strängare än bestämmelserna i en harmoniseringsåtgärd på EU-nivå (EUT C, C/2026/1806, 17.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1806/oj>).

- (15) Den franska anmälan rör nationella bestämmelser som avviker från förordning (EU) 2024/1781 när det gäller förstörelse av osålda produkter.
- (16) Dessa nationella bestämmelser är strängare än förordning (EU) 2024/1781 i den mån de tillämpas på medelstora företag när det gäller produkter som förtecknas i bilaga VII i den förordningen före den 19 juli 2030 och i den mån de tillämpas på konsumentproduktgrupper som inte förtecknas i bilaga VII i den förordningen.
- (17) I den mån som de nationella bestämmelser som anmälts av Frankrike tillämpas på andra produkter än konsumentprodukter anser kommissionen att reglerna för förstörelse av sådana osålda produkter inte är harmoniserade enligt förordning (EU) 2024/1781. De regler som fastställs i förordning 2024/1781 (EU) för osålda produkter rör "konsumentprodukter" enligt definitionen i artikel 2.36 i den förordningen och föreskrivs i kapitel VI i den förordningen. Frankrikes anmälan i syfte att behålla nationella bestämmelser om förstörelse av andra osålda produkter än konsumentprodukter kan därför inte tas upp till prövning enligt artikel 114.4 enligt EUF-fördraget. Därmed behandlas inte dessa åtgärder i detta beslut.
- (18) I enlighet med artikel 114.4 i EUF-fördraget kompletterades anmälan med en redogörelse för miljöskyddsskäl. Frankrike hänvisar till en rapport med uppgifter om osålda produkter i Frankrike och miljövinster av att styra dem till återanvändning och materialåtervinning. Frankrike hävdar att om man behåller de nationella bestämmelserna kommer det att bidra till att begränsa avfallet och bevara naturresurserna, den biologiska mångfalden och klimatet.
- (19) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Frankrikes ansökan om att få behålla sina nationella bestämmelser kan tas upp till prövning enligt artikel 114.4 i EUF-fördraget när det gäller konsumentprodukter.

2. SAKPRÖVNING

- (20) I enlighet med artikel 114.4 och artikel 114.6 första stycket i EUF-fördraget ska kommissionen se till att alla villkor i den artikeln är uppfyllda för att en medlemsstat ska få behålla sådana nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd på unionsnivå.
- (21) Kommissionen ska i synnerhet bedöma om de nationella bestämmelserna är motiverade av väsentliga behov enligt artikel 36 i EUF-fördraget eller motiveras med miljö- eller arbetsmiljöskydd och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det avsedda legitima syftet. När kommissionen anser att de nationella bestämmelserna uppfyller dessa villkor ska den dessutom enligt artikel 114.6 i EUF-fördraget kontrollera om dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt om de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

2.1. Frankrikes ståndpunkt

- (22) Frankrike hävdar att de franska nationella bestämmelserna säkerställer en högre miljöskyddsnivå än förordning (EU) 2024/1781.
- (23) Enligt Frankrike förstörs varje år nästan 10 000 ton osålda icke-livsmedelsprodukter. Frankrike anger också att totalt sett för alla sektorer utgör osålda produkter i Frankrike i genomsnitt 3 % av de berörda företagens omsättning. I detta sammanhang konstaterar Frankrike att om 1 kg textilier och hushållstextilier styrs från hushållsavfall till återanvändning eller materialåtervinning leder det till en minskning av utsläppen med 14 kg koldioxidekvivalenter.
- (24) När det gäller produktgrupper som inte förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 hänvisar Frankrike till skäl 59 i den förordningen där det anges att medlemsstaterna inte bör hindras från att införa eller behålla nationella åtgärder avseende förstörelse av osålda konsumentprodukter när det gäller produkter som inte omfattas av förbudet enligt den förordningen, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med unionsrätten.
- (25) Frankrike uppger vidare att ekonomiska aktörer har börjat organisera sig och anpassa sina metoder till de krav som fastställs i Frankrikes nationella lagstiftning och att det är viktigt att alla företag, oavsett storlek, omfattas av samma krav, i synnerhet med tanke på att vissa sektorer, såsom möbelsektorn, i stor utsträckning utgörs av små och medelstora företag.

- (26) När det gäller de produktgrupper som förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 konstaterar Frankrike att reglerna i den förordningen visserligen från och med den 19 juli 2026 kommer att ersätta det nationella systemet utan avbrott för stora företag, men att detta inte skulle vara fallet för medelstora företag. Frankrike framför att man om de nationella bestämmelserna inte kan behållas skulle behöva upphäva alla skyldigheterna för medelstora företag under perioden 19 juli 2026–19 juli 2030. Enligt Frankrike skulle ett sådant avbrott leda till ett återupptagande av förstörelsen av osålda produkter i de berörda sektorerna och motverka de vinster som redan uppnåtts i fråga om miljöskydd.
- (27) Frankrike hävdar också att de nationella bestämmelserna tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt på alla företag som är verksamma på det nationella territoriet, oavsett om de är franska eller utländska, och att de gäller både inhemska produkter och produkter som tillverkas i andra medlemsstater och importeras till Frankrike.

2.2. **Bedömning av den franska ståndpunkten**

2.2.1. **Motivering grundad på miljöskyddsskäl**

- (28) De franska nationella bestämmelserna syftar till att uppnå en högre miljöskyddsnivå genom att förebygga avfall och främja återanvändning – och i annat fall materialåtervinning – av osålda produkter.
- (29) Att se till att produkter och material används så länge som möjligt är en grundläggande princip i den cirkulära ekonomin. Genom återanvändning, donation, rekonditionering eller återtillverkning av produkter i stället för bortskaffande minskas avfallsgenereringen, resursanvändningen och utsläppen av växthusgaser. Materialåtervinning av osålda konsumentprodukter som ett andra alternativ betraktas visserligen som "förstörelse" enligt förordning (EU) 2024/1781, men är ändå förenlig med avfallshierarkin. Materialåtervinning gör det möjligt att återvinna vissa material och bidrar till att minska behovet av råvaror – och är därmed ett bättre alternativ än annan återvinning eller bortskaffande. De anmälda nationella bestämmelserna tycks därför vara ändamålsenliga för att bidra till en minskning av avfall och till bevarandet av naturresurser, biologisk mångfald och klimat.
- (30) De franska åtgärderna är tillämpliga på konsumentprodukter som inte förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781, för vilka inga regler om förstörelse fastställts på unionsnivå, och de är därmed strängare än de regler som fastställts på unionsnivå. När det gäller produkter som förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781, alltså kläder, tillbehör till kläder och skodon, fastställs vidare i unionslagstiftningen att förbudet ska tillämpas på medelstora företag från och med den 19 juli 2030. För dessa företag önskar Frankrike behålla redan gällande nationella skyldigheter för att undvika en tillfällig sänkning av den befintliga miljöskyddsnivån. Dessa nationella regler är därmed också strängare än reglerna på unionsnivå. Det är dock viktigt att detta endast bör vara en övergångsåtgärd.
- (31) Slutligen anges uttryckligen i skäl 59 i förordning (EU) 2024/1781 att medlemsstaterna inte bör hindras från att införa eller behålla nationella åtgärder när det gäller förstörelse av osålda konsumentprodukter för produkter som inte omfattas av förbudet enligt den förordningen, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med unionsrätten.
- (32) På grundval av de tillgängliga uppgifter kan de anmälda nationella bestämmelserna godtas av miljöskyddsskäl.

2.2.2. **Frånvaro av godtycklig diskriminering eller förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna liksom av hinder för den inre marknadens funktion**

2.2.2.1. **Frånvaro av godtycklig diskriminering**

- (33) Artikel 114.6 i EUF-fördraget förpliktigar kommissionen att kontrollera att de nationella bestämmelserna inte utgör något medel för godtycklig diskriminering. För att det inte ska vara fråga om diskriminering enligt domstolens rättspraxis får likartade situationer inte behandlas olika och olikartade situationer inte behandlas lika.
- (34) De franska nationella bestämmelserna gäller för alla företag som bedriver verksamhet på Frankrikes territorium, oavsett nationalitet, och rör både inhemska produkter och produkter med ursprung i andra medlemsstater. Så länge motsatsen inte kan bevisas anses de inte utgöra något medel för godtycklig diskriminering.

2.2.2.2. Frånvaro av förtäckta handelshinder

- (35) Nationella åtgärder som omfattar striktare standarder än en harmoniseringsåtgärd på unionsnivå kan utgöra ett handelshinder. Syftet med de nödvändiga förutsättningarna i artikel 114.6 i EUF-fördraget är att förhindra att begränsningar som grundas på kriterierna i artikel 114.4 och 114.5 tillämpas på felaktiga grunder och i själva verket utgör ekonomiska åtgärder för att förhindra import av produkter från andra medlemsstater, dvs. indirekt för att skydda den inhemska produktionen.
- (36) Frankrikes nationella åtgärder innebär att striktare miljöstandarder införs för ekonomiska aktörer som bedriver verksamhet på franskt territorium och åtgärderna tillämpas utan diskriminering på alla ekonomiska aktörer. Detta indikerar att deras syfte snarare är miljöskydd än ekonomisk protektionism.
- (37) Då det saknas bevis för att de nationella bestämmelserna i själva verket syftar till att skydda den inhemska produktionen, kan det konstateras att de inte utgör något förtäckt hinder för handeln mellan medlemsstaterna.

2.2.2.3. Frånvaro av hinder för den inre marknadens funktion

- (38) Detta villkor får inte tolkas så att det leder till att förhindra godkännande av alla nationella åtgärder som påverkar den inre marknadens funktion. Alla nationella åtgärder som avviker från en harmoniseringsåtgärd som syftar till den inre marknadens upprättande och funktion utgör i själva verket åtgärder som skulle kunna påverka den inre marknaden. För att förfarandet i artikel 114 i EUF-fördraget ska förbli användbart bör begreppet hinder för den inre marknadens funktion, i artikel 114.6 i EUF-fördraget, följaktligen tolkas som en verkan som inte står i proportion till det eftersträfvade målet.
- (39) Syftet med de nationella åtgärder som anmälts av Frankrike är att främja återanvändning, i synnerhet genom donation, och förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av osålda produkter, i linje med hierarkin för avfallshanteringsalternativ. För att säkerställa proportionaliteten omfattar de nationella bestämmelserna även undantag, i synnerhet i de fall då bortskaffande krävs av den behöriga myndigheten och de fall då återanvändning, förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning medför risker för hälsa, säkerhet eller miljö. Dessutom kan produkter som omfattas av utökat producentansvar och som har erbjudits till minst tre lämpliga mottagare utan att någon mottagare har hittats kostnadsfritt överlämnas till ett godkänt miljöorgan som kommer att hantera dem.
- (40) Mot bakgrund av de miljövinster som Frankrike hänvisat till och det faktum att de nationella åtgärderna förbjuder återvinning och bortskaffande men tillåter alla andra avfallshanteringsalternativ, såsom materialåtervinning, och omfattar undantag från detta förbud i motiverade fall, anser kommissionen att de nationella bestämmelserna inte utgör något oproportionerligt hinder för den inre marknadens funktion i den mening som avses i artikel 114.6 i EUF-fördraget.
- (41) Med hänsyn till detta är enligt kommissionen villkoret om att det inte får finnas något hinder för den inre marknadens funktion uppfyllt.

III. SLUTSATS

- (42) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att Frankrikes begäran, som kommissionen mottog den 28 november och den 26 december 2025, om att behålla nationella bestämmelser i den franska miljölagen om förstörelse av osålda produkter bör godkännas under förutsättning att de tillämpas på konsumentprodukter och är strängare än bestämmelserna i förordning (EG) nr 2024/1781.
- (43) Därför bör de franska nationella bestämmelserna om att tillämpa förbudet mot förstörelse av osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 på medelstora företag godkännas till och med den 19 juli 2030, då bestämmelserna i den förordningen börjar tillämpas. De franska nationella bestämmelserna avseende förstörelse av osålda konsumentprodukter som inte förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 bör godkännas till dess att eventuella harmoniserade bestämmelser på unionsnivå om förstörelse av någon av dessa produkter blir tillämpliga och omfattar krav som är likvärdiga med eller strängare än de franska nationella bestämmelserna.

- (44) Anmälan av de franska nationella bestämmelse som tillämpas på förstörelse av andra osålda produkter än konsumentprodukter kan inte tas upp till prövning enligt artikel 114.4 enligt EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De nationella bestämmelserna avseende tillämpning på medelstora företag av nationella regler om förstörelse av osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781, som anmäldes av Frankrike genom skrivelser av den 28 november och den 26 december 2025 i enlighet med artikel 114.4 i EUF-fördraget, godkänns till och med den 19 juli 2030.

Artikel 2

De nationella bestämmelserna avseende förstörelse av osålda konsumentprodukter som inte förtecknas i bilaga VII till förordning (EU) 2024/1781 godkänns till dess att eventuella reviderade harmoniserade bestämmelser på unionsnivå om förstörelse av någon av dessa produkter blir tillämpliga och omfattar krav som är likvärdiga med eller strängare krav än de franska nationella bestämmelserna.

Artikel 3

Den anmälan som rör andra osålda produkter än konsumentprodukter avvisas.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 26 juni 2026.

På kommissionens vägnar
Jessika ROSWALL
Ledamot av kommissionen